

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 3111
Tarih: 12.04.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Devlet Memurları Kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi” gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Ayla AKAT ATA

Batman Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	22 Nisan 2013		E. No: 2/1446	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
12 Nisan 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
12 Nisan 2013
No : 200847

GENEL GEREKÇE

Hukuk mevzuatımıza göre kamuda istihdam edilenler için 4 ana istihdam biçimi bulunmaktadır. Bu istihdam biçimleri 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. Maddesinde "Kamu hizmetleri; memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürülür," denilerek: "4/A: memurlar, 4/B: sözleşmeli personel, 4/C: Geçici Personel ve 4/D: işçiler" olarak sıralanmış ve ilgili fıkralarda tanımları yapılmıştır.

Yukarıda sıralanan kategorilerden memurların ve işçilerin kamu hizmetlerindeki toplam istihdam payı daralırken sözleşmeli personelin ve geçici personelin payı artmaktadır. Yani 657 sayılı kanuna göre göreceli olarak güvenceli olan 4/A istihdam biçimi yerine güvencesiz istihdam biçimleri yaygınlaştırılmaktadır.

Güvencesiz istihdam biçimleri, iş kaybı tehlikesini, sendikasılaşmayı, koruyucu düzenlemelerden yoksun kalmayı, çalışanın kendisi ve bakmakla yükümlü oldukları kişiler için düşük geliri beraberinde getirmektedir. Devlet politikalarıyla, düşük maliyetinden dolayı 4/C istihdam biçimi ve taşeron çalışma tercih edilmektedir. Sonuç olarak bu istihdam biçimlerinden en büyük mağduriyeti yaşayan kesim 4/C maddesinde düzenlenen geçici personeldir. 657 sayılı Devler Memurları Kanunu'nun 4/C maddesindeki "Geçici Personel" başlıklı çalışma biçimi, dönemsel işlerde zorunluluk durumunda çalıştırılan personelleri, yani "geçici işleri" kapsarken, pratikte 4/C maddesi, yoğun özelleştirme sürecinde işsiz personelin istihdam edildiği bir çalışma biçimine dönüşmüş haldedir. Kamuoyunda 2009-2010'daki eylemlilikleriyle bilinen "Tekel İşçileri" bunun en görünür örneklerindendir. Özelleştirilen kurumlar arttıkça 4/c li olarak istihdam edilenlerin sayısı da artmaktadır. Devlet Personel Başkanlığının verilerine göre, çeşitli kamu kurumlarında halihazırda toplam 47.000 kişi 4/C li olarak istihdam edilmektedir.

İstihdam biçimlerindeki bu parçalı tablo, aynı işi yapmalarına rağmen kamu çalışanları arasında maaş, sosyal ve sendikal haklar ayrımını da beraberinde getirmektedir. Ayrıca belirsiz iş sözleşmeleri, ücretin/gelirin ve sosyal güvenliğin kalitesinin düşmesi, mevsimlik çalışma, geçici süreli- belirli süreli iş sözleşmesiyle çalışma, kendi hesabına veya birden çok işte çalışma biçimlerinin yaygınlaşması, "güvencesizleşme" denilen neo-liberal politikanın uygulamadaki karşılığıdır.

4/C olarak karşımıza çıkan ve kamu personelinin en çok mağduriyetini yaşayan kesiminin istihdamını düzenleyen biçim, var olan memur statüsüne göre iş güvencesinin, mali ve sosyal hakların yok sayıldığı bir biçimdir. Bu kadroların genele yayılıp, tercih edilen bir istihdam şekline dönüştürülmesi de yapısal kamu istihdamının genel özelliklerinde belirleyici olmaktadır.

Özlük hakları bulunmayan ve çalışma koşulları her yıl Bakanlar Kurulu tarafından belirlendiği için kazanılmış hakları olmayan 4/C li kamu çalışanlarının memur kadrosuna geçirilerek, güvenceli çalışma koşullarına sahip olmaları sağlanmalıdır. Aksi halde işsizlik, yoksulluk ve sosyal hakların budanması gibi toplumsal sorunların daha da derinleşeceği açıktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Bu maddeyle, 4/C li kamu çalışanlarının kadrolu hale getirilmesi yoluyla işçilerin sosyal haklarının ve güvenceli çalışma koşullarının korunmasını sağlamak amaçlanmıştır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

DEVLET MEMURLARI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 41- Kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, bu maddenin yayımı tarihinde 4 üncü maddesinin (C) fıkrası kapsamında çalışmakta olan ve otuz gün içinde yazılı olarak başvuranlar, pozisyonlarının vizeli olduğu teşkilat ve birimde, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan memur kadrolarına, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı memur kadrosu olmaması halinde, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan kadro unvanlarıyla sınırlı olmak suretiyle Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığınca müştereken belirlenen memur kadrolarına, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altmış gün içinde kurumlarınca atanırlar.

4 üncü maddenin (C) fıkrası uyarınca çalışmakta iken bu maddenin yayımı tarihinden önce askerlik, doğum, milletvekili ve mahalli idareler genel ve ara seçimleri ile ücretsiz izin nedenleriyle görevlerinden ayrılanlardan ilgili mevzuatına göre yeniden hizmete alınma şartlarını kaybetmemiş olanlar hakkında da bu madde hükümleri uygulanır. Bunlar için birinci fıkra da belirtilen süreler yeniden hizmete alındıkları tarihten itibaren başlar.

Bu madde hükümlerine göre memur kadrolarına atananların, 4 üncü maddenin (C) fıkrasına tabi olarak geçirdikleri hizmet süreleri, öğrenim durumlarına göre yükselebilecekleri dereceleri aşmamak kaydıyla kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinin tespitinde değerlendirilir. Bunlar, atandıkları kadronun mali ve sosyal haklarına göreve başladığı tarihi takip eden aybaşından itibaren hak kazanır ve önceki pozisyonlarında aldıkları mali ve sosyal haklar hakkında herhangi bir mahsuplaşma yapılmaz.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.